

Länsstyrelsen Östergötland

Tillstånd till skydds jakt efter skarv i Östersjön inom Östergötlands län

Information om dokumentet

Detta är en digitalt tillgänglighetsanpassad webbversion av beslut som är daterat den 21 februari 2024. Det godkända originaldokumentet finns arkiverat i vårt digitala ärendesystem och har diarienummer 2869-2024.

Avsändare är Länsstyrelsen Östergötland.

Beslut

Länsstyrelsen Östergötland meddelar tillstånd att skydds jakt på storskarv (i fortsättningen benämnd skarv) får ske enligt nedan angivna förutsättningar och villkor. Tillståndet gäller till och med den 15 maj 2024.

Länsstyrelsen förordnar att skydds jakten får ske från motorbåt, dock inte som efterföljs jakt.

Skydds jakten får bedrivas på allmänt vatten i enlighet med Länsstyrelsen Östergötlands föreskrifter 05FS 2024:9.

Detta beslut kan helt eller delvis återkallas av Länsstyrelsen om det finns särskilda skäl.

Länsstyrelsen förordnar, med stöd av 59 § jaktförordningen (1987:905), att detta beslut ska gälla utan hinder av att det överklagas.

- **Skydds jakt för att freda bestånd av abborre**
Skydds jakt på skarv för att freda bestånd av abborre får bedrivas i hela Östersjön inom Östergötlands län, under perioden 1 mars – 10 april. Högst 500 skarvar får fällas.

- **Skydds jakt vid fredningsområden för fisk, samt av Länsstyrelsen angivna föryngringsområden för fisk**
Skydds jakt på skarv är tillåten inom fredningsområden för fisk, samt inom av Länsstyrelsen angivna föryngringsområden för fisk i Östersjön inom Östergötlands län. Jakten får även ske inom ett avstånd av 300 meter från sådana områden. Områdena där jakten får bedrivas framgår av bilaga 3. Skyddsjakten får bedrivas under perioden 1 mars – 15 maj. Högst 1500 skarvar får fällas.

Villkor

Skydds jakt enligt ovanstående förutsättningar får endast bedrivas enligt följande villkor:

- Berörd fastighetsägare och jakträttshavaren ska ha lämnat sitt medgivande till jakten.
- Den som jagar med stöd av detta tillstånd ska före jakten kontrollera via Länsstyrelsens webbplats att det tillåtna antalet skarvar som får fällas inte kommer att överskridas.
- Jakten får inte ske närmare än 300 meter från känd boplats för skarv, havsörn eller fiskgjuse.
- Jakten får inte bedrivas i strid mot bestämmelser om skydd av områden enligt miljöbalken, såsom fågelskyddsområden, sälskyddsområden, nationalparker och naturreservat om inte Länsstyrelsen föreskrivit annat.
- Jakten ska ske på ett sådant sätt att övrigt vilt störs i så liten utsträckning som möjligt i enlighet med 5 § jaktlagen.
- Jakten ska ske på ett sådant sätt och under sådana tider att den rekreationssökande allmänheten störs i så liten utsträckning som möjligt.
- Jakten får endast bedrivas med skjutvapen och endast tillåtna jaktmedel enligt 10§ jaktförordningen.
- Patroner som är laddade med blyhagel får inte användas i eller inom 100 meter ifrån våtmark samt havsområden vars djup inte överstiger sex meter vid lågvatten.
- Jakten utförs på ett jaktetiskt korrekt sätt och skadeskjutningar undviks. Jägaren ansvarar för att fällda skarvar bärgas.

- Kopia av detta tillstånd ska medföras av den som bedriver jakt med stöd av detta tillstånd.
- Rapporteringsskyldighet ska fullgöras enligt nedan.

Rapporteringsskyldighet

Rapporteringen ska ske snarast, dock senast en vecka efter att skarv har fällts. Rapporteringen lämnas via Länsstyrelsens webbplats.

[Skydds jakt efter skarv | Länsstyrelsen Östergötland \(lansstyrelsen.se\)](https://www.lansstyrelsen.se/ostergotland/skydds jakt efter skarv)

Rapporten ska innehålla följande:

- Uppgifter om antalet skarvar som fällts med stöd av respektive tillåten skydds jakt. (För att freda bestånd av abborre eller inom fredningsområden eller angivna föryngringsområden för fisk)
- Vem som fällt fågel, inklusive kontaktuppgifter.
- Jaktdatum och plats för jakten.
- Om ringmärkt skarv fällts, uppgifter om ringens/ringarnas inskription. Ringar ska sändas till Naturhistoriska Riksmuseet.
- Eventuella andra iakttagelser som kan vara av intresse, till exempel effekter av skydds jakten.

Beskrivning av ärendet

Skarvens utbredning och populationsstorlek

Den första östgötska skarvhäckningen i modern tid dokumenterades i slutet av 1980-talet (Gezelius 2021). Redan från början av 1990-talet inleddes årlig beståndsövervakning av de östgötska skarvarna främst av ideella ornitologiska organisationer. Större länsinventeringar samordnade av Länsstyrelsen har genomförts 1997, 2006, 2012, 2018, 2019, 2020 och 2023. Beståndet tillväxte särskilt mycket från 1993 och fram till åren efter millennieskiftet då antalet häckande par ökade från omkring 2000 par till nästan 5000 par.

2015 upprättades ett nationellt program för övervakningen av Sveriges kustfågelfauna. 200 fasta rutor slumpades fram i kustområden med öar. I dessa områden har, som beskrivits ovan, alla

kustfåglar räknats årligen i maj. Resultatet visar att skarven är skärgårdens vanligaste fågel (Gezelius, L. & Jussila, V. 2019)

Vid den senaste större inventeringsomgången för skarv som genomfördes 2023 bedömdes Östergötland hysa cirka 7600 par fördelat på 15 kolonier. Drygt 75 % av de häckande paren finns längs kusten. Längs den östgötska kusten finns idag fem större skarvkolonier, varav tre i Bråviken. Det är vid kusten som den största populationsökningen har skett och antalet häckningar har ökat från som mest cirka 2800 par kring sekelskiftet till omkring 5 800 par idag.

Enligt Naturvårdsverkets nationella förvaltningsplan för skarv framgår det att det är svårt att beräkna antalet skarvar utifrån antalet häckande par. Detta beror bland annat på att andelen skarvar som inte ingår i ett häckande par, så som ungfåglar, varierar mellan områden och år. I förvaltningsplanen framförs att det totalt finns ungefär tre till fem gånger så många vuxna skarvindivider som antal bon.

Tidigare skyddsjakter

Länsstyrelsen Östergötland har sedan 1990 beviljat skydds jakt efter skarv i olika omfattning. Sedan 2017 har flertalet fleråriga skydds jaksbeslut fattats i både Östersjön samt större insjöar. Östergötlands Fiskareförbund har beviljats att få fälla högst 500 skarvar årligen sedan 2017 för att skrämja skarven i närheten av fiskeredskap. Från 2017 har antalet beviljade skarvar som får fällas med stöd av skydds jaksbeslut i Östergötland ökat med 100%. Inventeringar tyder på att skarvbeståndet har fortsatt att växa under denna period.

Från 2017 fram tills idag har det fällts mellan 683 och 1796 skarvar varje år i Östergötlands län enligt de rapporter som inkommit till Länsstyrelsen från enskilda skydds jaksbeslut. Varav 350–660 av dessa har årligen fällts vid kusten de senaste tre åren.

År 2023 fattade Länsstyrelsen Östergötland ett beslut om skydds jakt på skarv i länets del av Östersjön. Under skydds jakten fälldes cirka 600 skarvar. Enligt rapporter från skydds jakten upplevdes jakten ha en störande effekt.

Förvaltningsplan

År 2022 tog Länsstyrelsen Östergötland fram en regional förvaltningsplan för skarv. Den regionala förvaltningsplanen är

framtagen som ett komplement till den nationella förvaltningsplanen. Syftet med den nationella förvaltningsplanen är inte att förvalta själva arten i naturvårdande syfte, utan att minska allvarlig skada på fiskerinäringen orsakad av storskarv. En stor del av ansvaret för förvaltningen av skarv är delegerad från Naturvårdsverket till Länsstyrelserna. Förvaltningen ska främst ske regionalt, där lokalkännedomen är större. Förvaltningsplanen för skarv i Östergötland antogs genom beslut i viltförvaltningsdelegationen den 21 juni 2022.

Vid framtagandet av den regionala förvaltningsplanen inhämtades externa yttranden för regionala och lokala synpunkter. Av yttrandena framgick ett behov av en regional förvaltningsplan och åtgärder för att minska skarvens påverkan. Skydds jakt som åtgärd ansågs vara nödvändigt inom områden där skarven orsakar skada.

I förvaltningsplanen finns mål om att motverka allvarlig skada på fiske, fiskeredskap, egendom och skogsproduktion orsakade av skarv samt att skarvens påverkan på fiskbestånd som är rödlistade eller extra betydelsefulla (rovfiskarter) för ekosystem ska motverkas. Det framgår också att skarvens bevarandestatus för närvarande är så gynnsam att förvaltningen kan koncentreras till att framför allt minska och/eller förebygga allvarlig skada. Vilket i möjligaste mån bör göras genom utveckling av störningsåtgärder och skydds jakt. En av åtgärderna är att fatta beslut om utökad skydds jakt efter skarv inom viktiga förnygringsområden för fisk.

Påverkan på fiske och fiskbestånd

Skarven ses som en konkurrent om resursen och man anser att det ökade antalet individer av skarv leder till så pass omfattande konsumtion av fisk att det påverkar fiskbestånden negativt.

I samband med framtagandet av en reviderad nationell förvaltningsplan för storskarv 2023, gjorde SLU en kunskapssammanställning om arten. Sammanställningen innefattar bland annat forskning som berör skarvens påverkan på fiskbestånd. Mycket av informationen här nedanför kommer från denna sammanställning som finns att läsa i sin helhet via följande länk: <https://www.naturvardsverket.se/4ade7d/globalassets/amnen/jakt-vilt/dokument/kunskapssammanstallning-storskarv.pdf>

Skarven äter i snitt 500 g fisk per dygn men stor variation kan förekomma. Skarven är en generalist och äter den fisk som är lättast att fånga för tillfället. Förutom den direkta effekten av skarvens konsumtion av fisk finns även indirekta effekter så som förändrade

beteenden hos fisk samt förändringar i konkurrens mellan fiskarter och födotillgänglighet.

Yrkesfiske

Det är framför allt tre olika typer av skador som skarv kan orsaka yrkesfisket. Konkurrens om resurs, förlust av fångst i fiskeredskap och skador på fångad fisk och redskap.

Konkurrens om resurs

Den skada som uppstår vid direkt konkurrens om resursen är när skarv äter fisk av arter och storlekar som yrkesfisket är intresserade av. Det finns även en indirekt konkurrens av att skarv äter fisk av mindre storlek innan de kan rekryteras in i den delen av populationen som är av fångsbar storlek. Den indirekta konkurrensen kan vara större än den direkta.

Skarvens predation i och i närheten av redskap

Fisk i fiskeredskap attraherar skarv som gärna fiskar i och omkring redskapen. När skarv födosöker i redskap kan det leda till en förlust då fisk plockas från redskapet. Skarv kan också skada fångsten med sin vassa näbb vilket leder till att fisken inte blir säljbar. Skador på själva redskapet uppstår när skarven plockar fisk från näten samt när skarven fastnar och dör i redskapen. Detta kan leda till hål i näten samt extra arbete för fiskaren att hantera skarvar som fastnat.

Enkätundersökning med småskaliga yrkesfiskare i Östersjön har visat att förändrade fiskbestånd och förändrade fiskbeteenden anses vara de allvarligaste skadorna orsakade av skarv.

Fritidsfisket

Abborre, gädda och gös är de mest eftertraktade fiskarna för fritidsfisket och samtliga har en negativ utveckling i Östergötlands skärgård. Skarven ses som en konkurrent om resursen för fritidsfisket. Dess påverkan på bestånden är svår att bedöma men går inte att utesluta. För de företag som bedriver fiskeguidning kan konkurrensen innebära en ekonomisk förlust, vilket även är fallet för de som hyr ut stugor och båtar till gästande sportfisketurister.

Fiskbestånd

Generellt

Det finns många studier på skarvens påverkan på fiske och fiskbestånd och resultaten skiljer sig mellan olika arter och platser. Påverkan har visat sig kunna vara negativ, positiv och neutral.

I vissa fall tycks bestånden utan problem växa ikapp skarvarnas predation medan predationen i andra fall lett till att bestånden minskat påtagligt och/eller ändrat storlekssammansättning.

I den del av kunskapssammanställningen från SLU som fokuserar på fiskbestånd i Östersjön är en slutsats att skarv troligen har störst negativ påverkan på abborre, gös och karpfiskar. I sammanställningen beskrivs storleken av den påverkan vara mycket osäker men att modellering visar på en kortsiktig minskning av fiskbestånd med 10–20%.

Under lekperioden på våren samlas många av kustens fiskar på grunt vatten i stora ansamlingar. Dessa grunda områden passar optimalt för skarven att jaga i och ansamlingarna av fisk lockar skarv till områdena. Detta fiske stör leken och ett betydande antal lekfiskar fångas. Därför är det extra viktigt att lokalisera dessa områden och begränsa antalet skarv som konsumerar lekfisk under lekperioden.

Bestånden av abborre, gädda och gös har alla en negativ utveckling längs stora delar av ostkusten och likaså i Östergötlands kustområden. Beståndsutvecklingen av gädda och gös är mycket oroande och arterna har helt försvunnit från en betydande del av deras ursprungliga förekomstområden. Även om det ser lite ljusare ut för abborren så har bestånden längs kusten en negativ trend och just abborre har visat sig kunna vara extra känslig för predation av skarv. Abborre, gädda och gös är viktiga predatorer i Östersjön och en nedgång av dessa arters bestånd får ekologiska effekter på näringskedjan. Det innebär mer trådalger vilket leder till avsaknad av större vegetation som blåstång och ålgräs. Livskraftiga rovfiskbestånd är därför viktiga för att upprätthålla en god habitatkvalitet.

I Östergötland finns det 20st inrättade fredningsområden för fisk där fisket är begränsat. Det kan gälla hela eller delar av året. Syftet med fredningsområden är bland annat att skydda lekområden för gädda, gös och abborre.

I Licknevarpefjärden, som är ett av de fredningsområden för fisk som ingår i beslutet, har man kunnat studera påverkan av skarv på fisk före och efter att en skarvkoloni bildats. Studien som gjorts visar på att skarven troligen påverkar abborre negativt och att både gädda och abborre påverkas negativt av predationen från skarv och/eller säl.

Motivering till beslutet

I ett led att uppfylla målen i den regionala förvaltningsplanen för skarv och för att minska skarvens negativa påverkan på fisket bedömer Länsstyrelsen att det föreligger behov av skyddsjakt efter skarv i Östersjön inom Östergötlands län.

Enligt 29 § jaktförordningen (1987:905) får Länsstyrelsen ge tillstånd till skyddsjakt om förutsättningarna enligt 23 a § är uppfyllda. Bedömningen innefattar huruvida allvarlig skada uppstått eller kan uppstå, om det finns någon annan lämplig åtgärd än skyddsjakt och om skyddsjakten försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för arten i dess naturliga utbredningsområde.

Av den nationella förvaltningsplanen för skarv från 2023 framgår det att skyddsjakt kan vara befogat även om skarvens påverkan inte är den enda eller största faktorn till den allvarliga skadan.

Bedömning av skyddsjaktens påverkan av skarvens bevarandestatus i dess naturliga utbredningsområden

Storskarven förekommer i Sverige med två olika underarter. Det är dels den häckande formen *Phalacrocorax carbo sinensis* (ofta benämnd mellanskarv) och dels formen *Phalacrocorax carbo carbo* ("Atlantisk storskarv") som häckar längs norska kusten men också på Kolahalvön. Delar av det sistnämnda beståndet övervintrar i Östersjön.

Naturvårdsverket har i Nationell förvaltningsplan för skarv (2023) uttalat följande: "På nationell nivå bedöms storskarvens populationsutveckling vara stabil på lång sikt och dess naturliga eller hävdbevingade utbredningsområde bedöms heller inte minska inom en överskådlig framtid. Det kommer också sannolikt fortsätta att finnas en tillfredställande livsmiljö för att storskarvens population ska bibehållas på lång sikt. Sammantaget bedöms därför storskarv ha en livskraftig population och en gynnsam bevarandestatus."

Länsstyrelsen bedömer att en skyddsjakt enligt detta beslut inte kommer försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för skarv i dess naturliga utbredningsområde.

Bedömning av andra lämpliga lösningar

En förutsättning för att skyddsjakt ska beviljas är att det inte finns någon annan lämplig lösning. Länsstyrelsen anser därmed att det är viktigt att pröva preventiva åtgärder innan beslut om skyddsjakt kan

bli aktuellt. Skador orsakade av skarv på fisk och fiskeredskap bör i första hand minimeras genom utveckling av fiskeredskapen.

I nuläget finns dock inga sådana redskap att tillgå. Länsstyrelsen konstaterar att det inte finns någon annan lämplig lösning i nu aktuellt fall.

Bedömning av allvarlig skada

Utifrån senaste kunskapssammanställningen från SLU 2023 gällande skarvens påverkan på fisk och fiske samt den observerade utvecklingen för rovfisk i länets kustområde, är det enligt Länsstyrelsen troligt att skarvens predation i länets del av Östersjön bidrar till att skador uppkommer på för fisket väsentliga arter, storlekar och fiskeredskap.

Det som skyddsjakten avser att skydda har stor ekonomisk betydelse för fisket. Fisket i området utgörs både av licensierat fiske samt sport- och fritidsfiske.

När det gäller det ekonomiska bortfallet genom utebliven eller skadad fångst, skador på redskap och liknande bedömer Länsstyrelsen utifrån det ovan redovisade att det rör sig om allvarlig skada och betydande ekonomiska skador vilket motiverar Länsstyrelsens beslut om skyddsjakt.

Inom fredningsområden för fisk, samt av Länsstyrelsen angivna föryngringsområden för fisk

För många kustbestånd av sötvattensarter (gädda, abborre, gös med flera) är antalet lekplatser en begränsande faktor för beståndens storlek. De områden där lekplatser finns har därför stor betydelse. Några av de viktigaste lekplatserna har beslutats som fredningsområden där allt fiske är förbjudet under lekperioden. Dessa lek- och uppväxtområden är trånga, grunda vatten som väl passar skarvens fiske eftersom fisken har svårt att undkomma.

På abborrbestånd

I kunskapssammanställningen från SLU är abborren en av de arter i Östersjön som skarven troligen har störst negativ påverkan på. Resultatet från den forskning som gjorts inom länet i Licknevarpefjärden visar också på en förmodad negativ påverkan av skarv på abborre.

Abborre är en viktig art för fisket och därmed kan skarven orsaka allvarlig ekonomisk skada. Skydds jakt är därför motiverad i hela länets kustområde.

Skydds jaktens omfattning

Vid beslut om skydds jakt måste antalet fåglar att fälla ställas i relation till skadan som ska begränsas (se EU-kommissionens vägledning Great cormorant – Applying derogations under Article 9 of the Birds Directive 2009/147/EC, sid 15). Länsstyrelsen anser att medgiven skydds jakt är balanserad och kontrollerad och därmed förenlig med artikel 9.1 i EU:s direktiv (79/409/EEG) om bevarande av vilda fåglar.

Med hänsyn till den risk för allvarlig skada på fiske som föreligger, gör Länsstyrelsen bedömningen att medgivet antal enligt detta beslut inte överskrider det antal som är rimligt i syfte att begränsa skadan.

Skydds jakten kommer att beröra ett par områden som är utpekade som Natura 2000-områden enligt EU:s fågeldirektiv. I dessa områden är vissa fågelarter särskilt prioriterade för bevarande (se bilaga 2). Skydds jakten bedöms i viss utsträckning kunna ge upphov till en indirekt påverkan på en del av de vattenlevande fåglarna i form av störning. Störningen bedöms i allmänhet ha en begränsad påverkan på arter med gynnsamt eller tillfredsställande bevarandetilstånd med hänsyn till att jakten endast pågår under den tidiga delen av häckningssäsongen och avslutas redan den 15 maj. För fiskgjuse, vars bevarandetilstånd bedöms som dåligt eller otillfredsställande i Natura 2000-områdena Sankt Anna och Gryts skärgårdar (SE0230055) och Åsvikelandet-Kvädö (SE0230138) bedöms påverkan som acceptabel genom att beslutet förenas med villkor om skyddsavstånd till eventuella boplatser. För skrântärna är bevarandetilståndet otillfredsställande i Natura 2000-området Åsvikelandet-Kvädö (SE0230138). Arten häckar inte inom området utan använder det i första hand som födosöksområde. Den störning som kan uppstå på födosökande individer i området bedöms ha en försumbar påverkan på artens bevarandestatus. Sammantaget bedöms skydds jakten inte riskera att medföra en otillåten indirekt påverkan på någon av de fågelarter som är prioriterade för bevarande i de berörda Natura 2000-områdena. Tillstånd enligt 7 kap. 28 a § miljöbalken krävs därför inte.

Tidpunkt för skyddsjakten

Den nuvarande jaktlagstiftningen tillåter enligt jaktförordningen Bilaga 4 skyddsjakt på skarv inom fredningsområden för fisk under tiden 1 augusti – 28 (29) februari på enskilt initiativ. Den angivna tidsperioden innebär att det är svårt att freda viktiga föryngringsområden för fisk från predation av skarv under fiskarnas lekperiod, då lekperioden inte sker under den tiden på året.

Aktuellt beslut är ett komplement till den skyddsjakt som får bedrivas på enskilt initiativ enligt jaktförordningen bilaga 4, för att täcka upp större del av året som skarvarna anses utgöra extra stor skada inom känsliga föryngringsområden för rödlistade och extra betydelsefulla fiskarter som abborre och gädda.

En del av nu beviljad jakt gäller under häckningstid. Det finns inte något förbud mot skyddsjakt under häckning, varken i fågeldirektivet eller i svensk lagstiftning, utan en avvägning får göras mot behovet av skyddsjakten och risken för onödigt lidande/etiska aspekter.

Eftersom viss jakt medges under häckningstid enligt detta beslut har Länsstyrelsen bedömt att jakt i närheten till skarvkolonier, samt jakt i närhet till kända bon av havsörn och fiskgjuse ska undantas för att inte störa den känsliga häckningen. Genom skyddsavståndet bedömer Länsstyrelsen att jakten inte ger upphov till några negativa effekter på skarvars eller andra känsliga arters häckning.

Länsstyrelsen bedömer att skyddsjakt inom utvalda områden i begränsad omfattning är nödvändig för att freda fisk från predation av skarv under större del av föryngringsperioden.

Verkställighetsförordnande

Mot bakgrund av de intressen som motiverar skyddsjakten och då det föreligger risk för skada på fiske bör beslutet kunna genomföras skyndsamt. Det är nödvändigt för att förhindra de skadeproblem som annars riskerar att uppstå. Länsstyrelsen bedömer därför att det finns skäl att med stöd av 59 § jaktförordningen föreskriva att detta beslut ska gälla även om det överklagas.

Bestämmelser som beslutet grundas på

Bestämmelser om användning av blyhagel i eller inom 100m ifrån våtmark. REACH-förordningen (Europaparlamentets och rådets förordning 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier).

Jaktlagen (1987:259)

5 § Var och en skall visa viltet hänsyn. Idrottstävlingar och annan liknande friluftsvksamhet i marker där det finns vilt skall genomföras så att viltet störs i så liten utsträckning som möjligt.

Viltet får inte ofredas och inte heller förföljas annat än vid jakt. Förbudet hindrar dock inte att lämpliga åtgärder vidtas av markinnehavaren i syfte att motverka skador av vilt, om sådana skador inte kan motverkas på annat tillfredsställande sätt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förbudet att ofreda viltet och om villkoren för att trots förbudet vidta åtgärder som avses i andra stycket. Lag (2001:443).

12 § På allmänt vatten, som gränsar till en fastighets strand, har fastighetsägaren jakträtt intill etthundra meter från strandlinjen. Om detta skulle medföra att flera fastighetsägare får jakträtt på samma vattenområde, skall var och en av dem ha jakträtt på den del av området som är närmast hans strand.

På annat allmänt vatten liksom på sådana holmar, klippor och skär, som inte hör till något hemman, får jakt bedrivas endast efter särskilt tillstånd. Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, länsstyrelsen bemyndigas att genom beslut i det särskilda fallet eller genom föreskrifter meddela tillstånd.

27 § Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

Jaktförordningen (1987:905)

9 b § I föreskrifter eller beslut som avses i 11, 14 och 15 §§, 20 § 2 samt 21, 23 a-23 d, 24, 24 c, 29 och 31 §§ ska det anges 1. vilka arter som berörs och antalet djur som får fällas, 2. vilka medel och metoder som får användas, 3. vilken tid och vilket område som avses, 4. de villkor som i övrigt behövs för att så långt som möjligt undvika skador eller olägenheter av betydelse för den berörda artens bestånd, och 5. den kontroll som kommer att ske.

10 § Vid jakt får vapen och andra jaktmedel användas endast i den utsträckning och på det sätt som anges i denna förordning eller i föreskrifter som har meddelats med stöd av förordningen. Förordning (2019:174).

21 § Utöver vad som följer av 20, 20 a och 20 b §§ får den myndighet som beslutar om jakten i det enskilda fallet besluta om undantag från förbudet i 31 § första stycket jaktlagen (1987:259) i fråga om jakt efter björn, varg, järv, lo, utter, valar och fladdermöss samt när det är fråga om jakt som avses i 24 § eller 31 § första stycket 1 denna förordning. I övriga fall får länsstyrelsen besluta om sådana undantag. Om flera län är berörda och det är länsstyrelsen som beslutar om undantag, prövas frågan av länsstyrelsen i det län där huvuddelen av marken är belägen.

I fråga om vilda fåglar, björn, varg, järv, lo, utter, bäver, mård, iller, skogshare, vikare, valar och fladdermöss samt i fråga om andra vilt levande djurarter som har markerats med N, n eller F i bilagan till artskyddsförordningen (2007:845) får undantag medges endast om

1. det inte finns någon annan lämplig lösning,
2. upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde inte försvåras, och
3. undantaget behövs för att en sådan begränsad jakt som avses i 23 c § ska kunna genomföras eller behövs av något sådant skäl som anges i 23 a § eller 31 § första stycket denna förordning. Förordning (2018:632).

23 a § Om det inte finns någon annan lämplig lösning, och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om jakt som avses i 23 b, 24, 25 och 29 §§ meddelas 1. av hänsyn till allmän hälsa och säkerhet eller av andra tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse, inbegripet orsaker av social eller ekonomisk karaktär och betydelsefulla positiva konsekvenser för miljön, 2. av hänsyn till flygsäkerheten, 3. för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom, eller 4. för att skydda vilda djur eller växter eller bevara livsmiljöer för sådana djur eller växter.

Ett beslut som avses i första stycket får även avse rätt att göra ingrepp i fåglars bon eller förstöra fåglars ägg. Förordning (2009:1265).

29 § Om förutsättningarna enligt 23 a § är uppfyllda för andra djur än björn, varg, järv, lo, säl eller örn, får länsstyrelsen ge tillstånd till skyddsjakt. Länsstyrelsen ska i beslutet om tillstånd bestämma hur man ska förfara med ett fångat eller dödat djur av en art som avses i 33 § första stycket.

Om beslutet rör arter som annars är fredade, är länsstyrelsen skyldig att årligen till Naturvårdsverket lämna de uppgifter om jakten som verket begär. Förordning (2021:334).

47 § Genom beslut i det enskilda fallet eller genom föreskrifter får länsstyrelsen meddela tillstånd till jakt på sådant allmänt vatten och sådana holmar, klippor och skär som avses i 12 § andra stycket jaktlagen (1987:259).

När enskilda jakttillstånd meddelas, bör företräde ges åt personer som är fast bosatta i skärgården eller vid kusten och som har erfarenhet av jakt och goda kunskaper om djurlivet och naturförhållandena i dessa områden. Förordning (2000:1216).

59 § Polismyndigheten, länsstyrelsen och Naturvårdsverket får förordna att beslut enligt denna förordning skall gälla utan hinder av att det har överklagats. Förordning (1994:108).

Övriga upplysningar

Sedan den 16 februari 2023 gäller ett utökat förbud, som beslutats av EU-kommissionen, mot att skjuta med blyhagel i eller inom 100m från våtmark. Förbudet innebär även att en mer omfattande definition av våtmarker används. För mer information se Naturvårdsverkets webbplats.

Information

Allmänt vatten och jakträtten

Lagen (1950:595) om gräns mot allmänt vattenområde; Till fastigheter hör allt vatten inom 300 m från fastlandet eller från ö av minst 100 m längd. På de ställen där kurvan för tre meters djup går längre ut än 300 m ingår allt vatten inom denna djupkurva. Regeln innebär att allt vatten inom 300 m från stranden räknas som enskilt. Man bortser då från landbildningar under 100 m längd. Längden räknas i rät linje, fågelvägen, mellan de från varandra mest avlägsna punkterna på ön, oavsett om denna linje på sina ställen går över inträngande vattenytor. Vid en landbildning så liten att den kan inskrivas i en cirkel med mindre diameter än 100 m börjar allmänt vatten således vid strandlinjen. Enligt jaktlagens 12 § gäller dock att på sådant allmänt vatten, som gränsar till en fastighets strand, har fastighetsägaren jakträtten intill ett hundra meter från strandlinjen.

Skyddade områden där jakt inte får bedrivas utan särskilt tillstånd (Natura 2000-områden, fågelskyddsområden, naturreservat)

Följande karttjänst från Naturvårdsverket kan användas för att söka information om dessa områden:

<https://skyddadnatur.naturvardsverket.se/>

Även fastighetsgränser är möjliga att se i karttjänsten.

Ni kan överklaga beslutet

Se bilaga med överklagandehänvisning

De som medverkat i beslutet

Beslutet har fattats av enhetschef Marie Larsson med vilthandläggare Richard Larsson som föredragande. I den slutliga handläggningen har naturvårdshandläggare Adam Bergner, vattenekolog Lars Gezelius, länsjurist Marielle Hellman samt länsfiskekonsulent Jörgen Dahlin medverkat.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrift.

Kopia till

Naturvårdsverket

Polismyndigheten Region Öst

Kustbevakningen

Havs- och vattenmyndigheten

Länsstyrelsen i Södermanlands län

Länsstyrelsen i Kalmars län

Söderköpings kommun

Norrköpings kommun

Valdemarsviks kommun

Jägareförbundet Östergötlands län

Jägarnas Riksförbund Distrikt Östergötland

Viltförvaltningsdelegationen Östergötlands län

Östergötlands Fiskareförbund

Sportfiskarna

Birdlife Sverige

Östergötlands Ornitologiska Förening

Bilagor

Överklagandehänvisning Förvaltningsrätten

Lista över utpekade arter i bevarandeplanerna för Natura 2000-områden enligt EU:s fågeldirektiv som berörs av jakten.

Kartor över jaktområden

Kontaktuppgifter till Länsstyrelsen

Kontakta oss via e-post ostergotland@lansstyrelsen.se, postadress Länsstyrelsen Östergötland, 581 86 Linköping, eller ring vår växel 010-223 50 00.

Vår webbadress är lansstyrelsen.se/ostergotland.

Bilaga 1. Överklagandehänvisning förvaltningsrätten

Du kan överklaga beslutet hos förvaltningsrätten

Om du inte är nöjd med Länsstyrelsens beslut, kan du skriftligen överklaga beslutet hos förvaltningsrätten.

Så här överklagar du beslutet

Länsstyrelsen måste pröva att överklagandet har kommit in i rätt tid, innan det skickas vidare tillsammans med handlingarna i ärendet.

Därför ska du lämna eller skicka din skriftliga överklagan till Länsstyrelsen Östergötland antingen via e-post; ostergotland@lansstyrelsen.se, eller med post; Länsstyrelsen Östergötland, 581 86 Linköping.

Tiden för överklagande

Ditt överklagande måste ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor** från den dag du fick del av beslutet. Om det kommer in senare kan överklagandet inte prövas. I ditt överklagande kan du be att få ytterligare tid till att utveckla dina synpunkter och skälen till att du överklagar. Sedan är det förvaltningsrätten som beslutar om tiden kan förlängas.

Parter som företräder det allmänna ska ha kommit in med sitt överklagande **inom tre veckor** från den dag då beslutet meddelades.

Ditt överklagande ska innehålla

- Vilket beslut som du överklagar, beslutets datum och diarienummer.
- Hur du vill att beslutet ska ändras.
- Varför du anser att Länsstyrelsens beslut är felaktigt.

Skriv också följande uppgifter, om du inte tidigare lämnat dem:

- Person- eller organisationsnummer.
- Telefonnummer där du kan nås dagtid (med undantag för nummer som avser ett hemligt mobilabonnemang som behöver uppges endast om rätten begär det).
- E-postadress.
- Annat som har betydelse för att domstolen ska kunna nå dig.

Om du har handlingar som du anser stödjer din överklagan så bör du bifoga kopior på dessa. Kontakta Länsstyrelsen i förväg om du behöver bifoga filer som är större än 15 MB via e-post.

Ombud

Om du anlitar ett ombud som sköter överklagandet åt dig ska ombudet underteckna skrivelsen samt uppge sitt eget namn, adress och telefonnummer. Ombudet bör också bifoga en fullmakt.

Behöver du veta mer?

Har du ytterligare frågor kan du kontakta Länsstyrelsen via e-post ostergotland@lansstyrelsen.se, eller via växeltelefonnummer 010-223 50 00. Ange ärendets diarienummer.

Bilaga 2. Lista över utpekade arter i bevarandeplanerna för Natura 2000-områden enligt EU:s fågeldirektiv som berörs av jakten.

Fåglar med bevarandetillstånd "utgår" finns inte i området och inga riktade åtgärder kommer att göras inom en snar framtid för att gynna arterna enligt respektive bevarandeplan.

Område	Art	Bevarandetillstånd
Bråviken yttre SE0230090	A094 - Fiskgjuse	Tillfredsställande
Bråviken yttre SE0230090	A190 - Skräntärna	Tillfredsställande
Bråviken yttre SE0230090	A193 - Fisktärna	Gynnsamt
Bråviken yttre SE0230090	A194 - Silvertärna	Gynnsamt
Bråviken yttre SE0230090	A236 - Spillkråka	Tillfredsställande
Bråviken yttre SE0230090	A338 - Törnskata	Tillfredsställande
Bråviken yttre SE0230090	A409 - Orre	Utgår
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A094 - Fiskgjuse	Dåligt
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A108 - Tjäder	Utgår
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A127 - Trana	Gynnsamt
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A190 - Skräntärna	Gynnsamt
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A193 - Fisktärna	Gynnsamt
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A194 - Silvertärna	Gynnsamt
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A223 - Päruggla	Utgår
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A224 - Nattskärna	Utgår
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A236 - Spillkråka	Tillfredsställande
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A307 - Höksångare	Utgår
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A338 - Törnskata	Otillfredsställande
Sankt Anna och Gryts skärgårdar SE0230055	A409 - Orre	Utgår
Missjö SE0230328	A193 - Fisktärna	
Missjö SE0230328	A409 - Orre	
Missjö SE0230328	A194 - Silvertärna	
Missjö SE0230328	A338 - Törnskata	
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A038 - Sångsvan	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A094 - Fiskgjuse	Otillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A104 - Järpe	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A108 - Tjäder	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A127 - Trana	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A190 - Skräntärna	Otillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A193 - Fisktärna	Gynnsamt
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A194 - Silvertärna	Gynnsamt
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A217 - Sparvuggla	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A223 - Päruggla	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A224 - Nattskärna	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A236 - Spillkråka	Tillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A338 - Törnskata	Otillfredsställande
Åsvikelandet-Kvädö SE0230138	A409 - Orre	Utgår

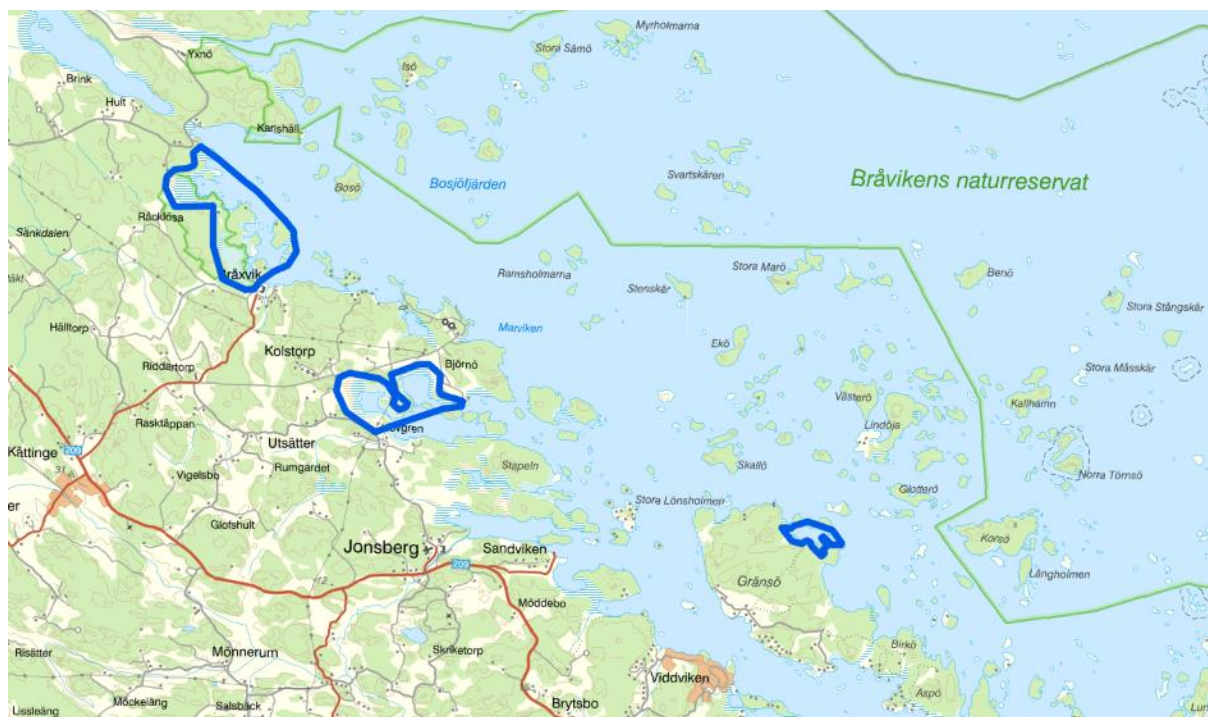
Bilaga 3. Områden där jakt får bedrivas inom fredningsområden för fisk, samt av Länsstyrelsen angivna föryngringsområden för fisk.

Kartor med markerade jaktområden för fredningsområden för fisk, samt av Länsstyrelsen angivna föryngringsområden för fisk. Områdena markerade med blå färg är fredningsområden och områden markerade med röd färg är föryngringsområden.

Karta 1. Norrviken, Norrköpings kommun.

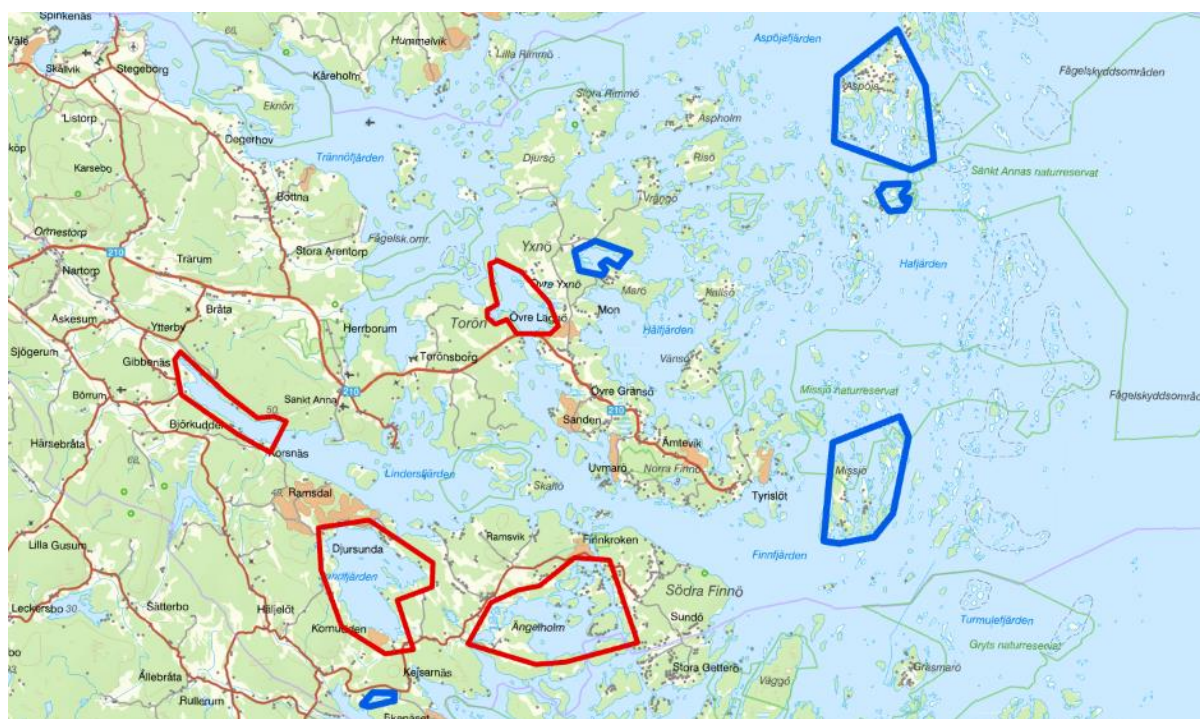
Karta 2. Bråxvik & Ramnö och Utsättersfjärden, Gränsö, Norrköpings kommun.

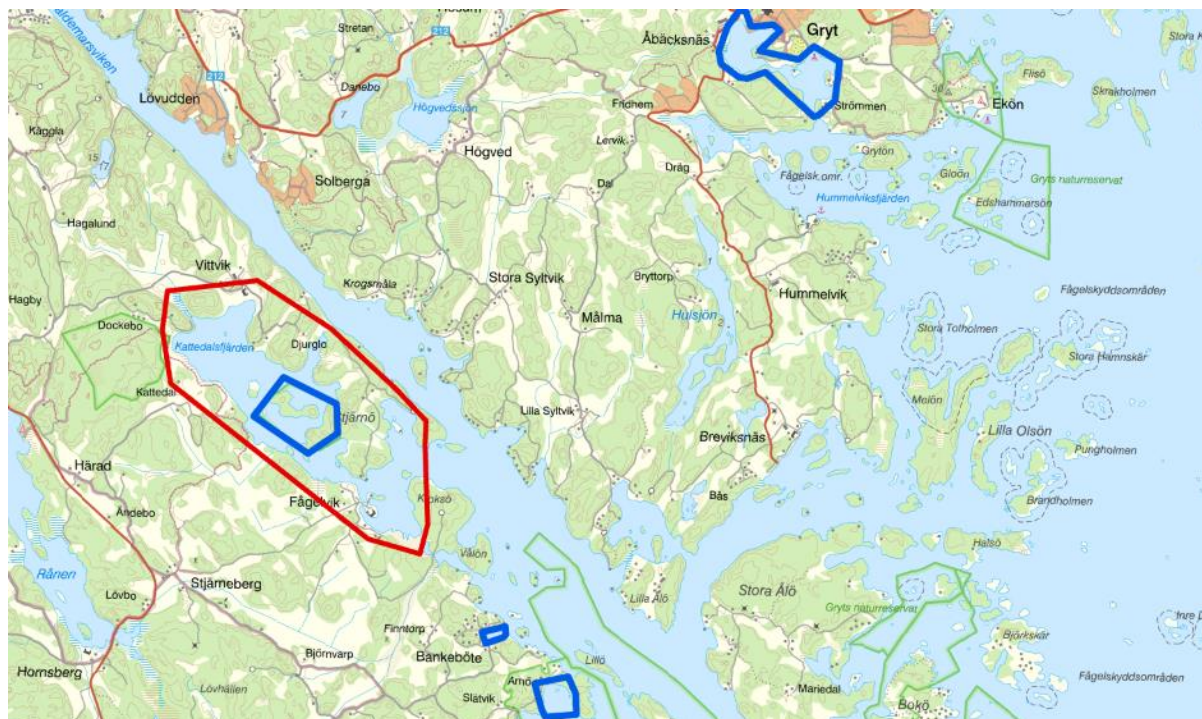
Karta 3. Mem, Slätbaken, Norrköpings och Söderköpings kommun.

Karta 4. Yxnö Glo, Lammskär, Missjö, Övre Lagnö, Gropviken, Sandfjärden, Dalsfjärden, Flagen, Lillnäsvisken, Söderköpings och Valdemarsviks kommun.

Karta 5. Kyrkviken, Stjärnö, Kattedalsfjärden, Bankeböteviken, Arnövik, Valdemarsviks kommun.

Karta 6. Licknevarpefjärden, Långviken, Torrö, Edsviken, Kråkviken, Österfjärden-Båtsaviken, Valdemarsviks kommun.

